

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Cb/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120308316
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120308316.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc sudkyňou JUDr. Martinou Holecovou, v spore žalobcu: HERMES s.r.o., so sídlom Na Vartičke 10, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 31 572 201, právne zastúpený: JUDr. Ľudmila Petrušová, advokátka, s.r.o., so sídlom Ul. A. Dubčeka 386/10, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 241 403, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Ľudmila Petrušová, proti žalovanému: AGB SERVICE s.r.o., so sídlom Jegorovova 1114/3, 976 66 Polomka, IČO: 44 449 119, právne zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Juraj Remšík LL.M., o zaplatenie 9.072,- Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 9 072 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9 072 Eur od 02. 10. 2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca si návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným upomínaciu súdu dňa 29.05.2020 uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie istiny 9.072,- Eur spolu s úrokom z omeškania v percentuálnej sadzbe vo výške 9 % ročne zo sumy 9.072,- Eur od 02.10.2019 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že na základe objednávky žalovaného zo dňa 18.07.2019 žalobca poskytol žalovanému prepravné služby slamených balíkov na trase Dolná Trnávka - Strelníky vozidlami s EVČ: R. XXX N., R. XXX Y., R. XXX N.. Prepravu žalovanému vyfakturoval faktúrou č. 52192244, vystavenou dňa 31.07.2019, s dátumom splatnosti dňa 01.10.2019, znejúcou na sumu 9.072,- Eur. Predmetnú faktúru žalovaný neuhradil riadne a včas, v dôsledku čoho ho žalobca kontaktoval vo veci jej úhrady. Žalovaný deklaroval, že faktúru zaplatí do 31.01.2020. Keďže žalobca nedodrжал ním navrhnutý termín úhrady, žalobca sa pokúsil vec vyriešiť mimosúdne, čo bolo taktiež bezvýsledné. K návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca priložil faktúru č. 52192244 a list s názvom „Výzva na zaplatenie 9.072,- Eur s príslušenstvom“ zo dňa 25.02.2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 05.08.2020 vydal platobný rozkaz č. k. 11Up/1045/2020, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 9.072,- Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 02.10.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 801,12 Eur prostredníctvom jeho zástupcu v konaní.

3. Voči konštatovanému platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 02.09.2020 odpor. V podanom odpore namietal, že žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, na základe akej právnej skutočnosti mal obchodnoprávny vzťah medzi stranami sporu vzniknúť. Konajúcemu súdu nepredložil objednávku zo dňa 18.07.2019, ako ani žiadnu inú objednávku, v ktorej by bol vymedzený druh objednáwanej služby, časový harmonogram vykonania služby, miesto vyzdvihnutia, miesto doručenia, či predmet resp. rozsah prepravovaného tovaru. Na preukázanie existencie svojho nároku žalobca predložil súdu faktúru a výzvu na zaplatenie, avšak faktúra predstavuje len účtovný doklad v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. a nie je právnym titulom vzniku záväzku. V tomto spore doposiaľ nebolo žiadnym spôsobom špecifikované, na základe akej hmotnoprávnej normy došlo k založeniu záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, čo bolo predmetom tohto vzťahu a v čom mal spočívať záväzok tak žalobcu, ako aj žalovaného. Existenciu vykonania vyššie uvedených prepravných služieb vrátane rozsahu služieb uvedených v predmetnej faktúre doposiaľ žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Zo strany žalobcu teda nedošlo k predloženiu objednávky, ale ani k predloženiu záznamov o prevádzke vozidiel s EČV R. XXX N., R. XXX Y., R. XXX N. a rovnako ani k predloženiu dokladov preukazujúcich potvrdenie o prevzatí prepravovaného tovaru zo strany žalovaného. Ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra, v mene žalovaného koná konateľ samostatne. Jediným štatutárnym orgánom žalovaného je M. M. G.. Konateľ žalovaného ako jediná osoba oprávnená konať v mene žalovaného nepodpísal a ani neadresoval žalobcovi objednávku zo dňa 18.07.2019, ako ani žiadnu inú objednávku. Zároveň neudelil žiadnej tretej osobe splnomocnenie, aby v danej veci či už vystavovala, alebo odosiela objednávky v mene žalovaného. V neposlednom rade nedal žalobcovi, resp. jeho právnejmu zástupcovi, žiadny prísľub, že uplatnený nárok uhradí najneskôr do 31.01.2020. Ďalej doplnil, že v čase vykonania prepravných služieb sa sídlo žalovaného nachádzalo na adrese Na troskách 26, 974 01 Banská Bystrica a žalovaný nemal zriadenú žiadnu prevádzku v katastrálnom území obce Strelníky, kde mali byť slamené balíky dopravené z Dolnej Trnávky. Žalovaný z týchto dôvodov rozporoval rozsah vykonania prepravných služieb, včasné vykonanie prepravných služieb, ako aj výšku odplaty za ich vykonanie. Navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz zrušil a následne vec postúpil miestne príslušnému súdu. Voči žalobcovi si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu zo dňa 25. 03. 2021 uviedol, že je pre neho podanie odporu nepochopiteľné, keďže v súvislosti s úhradou faktúry za poskytnuté prepravné služby žalobca komunikoval nielen so zamestnancami žalovaného, ale aj priamo s jeho konateľom, ktorý mu prisľúbil zaplatenie faktúry. Konateľ žalovaného sa osobne dostavil do sídla spoločnosti žalobcu dňa 12.12.2019 práve v súvislosti s vysporiadaním jeho záväzku, ktorý mu vznikol titulom vykonania prepravných služieb, osobne deklaroval, že záväzok bude vysporiadaný a osobne odovzdal listinu „stanovisko k neuhradeným záväzkom“, ktoré bolo žalobcovi predtým doručené e-mailom. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný bol povinný v podanom odpore uviesť, či mu bola doručená faktúra ohľadom uplatňovaného nároku, akým spôsobom s ňou naložil a či voči nemu uplatňovaný nárok eviduje, alebo evidoval vo svojom účtovníctve, ak ho neeviduje, z akých dôvodov. Žalobca žiadal, aby súd odpor žalovaného odmietol, a v prípade, ak ho neodmietne, navrhol, aby súd pokračoval v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci. K svojmu vyjadreniu priložil objednávku zo dňa 18.07.2019, záznam o prevádzke vozidla ev. č. 20190976, záznam o prevádzke vozidla ev. č. 20190984, záznam o prevádzke motorového vozidla ev. č. 20190998, stanovisko k neuhradeným záväzkom, emailovú komunikáciu zo dňa 28.11.2019, 17.01.2020, 09.12.2019, 31.01.2020, 28.01.2020 a 27.01.2020.

5. Upomínací súd dňa 29.03.2021 v súlade s § 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov a § 15 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. predložil vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Banská Bystrica ako miestne a vecne príslušnému súdu podľa zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorým bola veci pridelená nová sp. zn. 67Cb/34/2021.

6. Súd dňa 15.04.2021 doručil žalovanému vyjadrenie žalobcu k podanému odporu spolu s výzvou, aby sa k tomuto vyjadreniu písomne vyjadril a uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na svoju obranu, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia (§ 167 ods. 4 CSP).

7. Žalovaný sa na výzvu súdu k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu nevyjadril.

8. Súd na prejednanie veci samej určil pojednávanie na deň 15.12.2021, na ktorý sa žalobca (jeho právny zástupca) dostavil riadne a včas. Odporca (jeho právny zástupca) zásielku s predvolaním na termín

pojednávania prevzal dňa 25.11.2021. Podaním doručeným súdu dňa 15.12.2021 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť ako aj neúčasť žalovaného na termíne pojednávania z dôvodu kolízie nariadeného termínu pojednávania v tejto veci s úkonmi trestného konania právneho zástupcu žalovaného, kolízie s pojednávaním vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 7CSP/117/2020 a poukazom na hospodárnosť konania. Ďalej uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava skutkových a právnych tvrdení v podanom odpore a navrhuje súdu, aby žalobu žalobcu zamietol v plnom rozsahu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V prípade, ak súd na základe vykonaného dokazovania dospeje k záveru, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní je daný, žiadal, aby bolo žalovanému vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu umožnené uhradiť súdom priznaný nárok vo forme splátok. Odročenie pojednávania nenavrhol. Z uvedených dôvodov súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného (jeho právneho zástupcu).

9. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplataenia istiny 9.072,- Eur s príslušenstvom. Doplnil, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol obchodnoprávny vzťah s poukazom na ustanovenie § 610 Obchodného zákonníka, a teda zmluva o preprave vecí. Zmluva síce nebola uzatvorená v písomnej forme, avšak z predloženej e-mailovej komunikácie je zrejmé, že žalovaný zadal žalobcovi objednávku na prepravu slamených balíkov na trase Dolná Trnávka - Strelníky v dohodnutej cene 290,- Eur v prípade 3 kamiónov. Splatnosť prepravného bola dohodnutá 60 dní od vystavenia faktúry, žalobcovi preto prináleží nárok na úrok z omeškania od nasledujúceho dňa od stanovenej splatnosti na faktúre. Je potom zrejmé, čo bolo predmetom prepravy a rovnako je preukázaná dohoda o cene a jej splatnosť. Preprava bola vykonaná v dňoch 22.07. až 25.07., keď dátumy vykonania prepravy potvrdzuje prvá strana záznamov o prevádzke vozidla, v ktorých je zaznamenaná Dolná Trnávka ako miesto nakládky a Strelníky ako miesto vykládky. Z uvedených záznamov vyplýva aj to, že preprava bola aj fakticky vykonaná. Žalobca ďalej zdôraznil, že žalovaný po doručení faktúry nikdy nespochybňoval oprávnenosť nároku žalobcu a svojim spôsobom ho uznával, čo vyplývalo najmä z tej skutočnosti, že sám konateľ žalovaného sa osobne dostavil do firmy žalobcu a ospravedlnil sa za to, že mešká s touto platbou. Dňa 30.03.2021 bolo žalobcovi doručené upovedomenie súdu o pokračovaní v konaní, pričom už 08.04.2021 doručil M. N. za žalovaného e-mail, že žalovaný má záujem uzatvoriť vec dohodou a navrhol splátkový kalendár. Na tento e-mail žalobca reagoval obratom tak, že vzhľadom na uznanie nároku nie je potrebné, aby bolo spísané uznanie nároku a dohoda o splácaní, ale navrhol žalovanému, aby tento dlh splácal. Podľa predloženého splátkového kalendára mal už byť dlh zaplatený dňa 31.10.2021. Pokiaľ by žalovaný svoj vlastný návrh na splácanie dlhu rešpektoval, v súčasnosti by už pohľadávka žalobcu bola uhradená. Podľa názoru žalobcu sa preto žalovaný len snaží oddialiť zaplataenie daného dlhu.

10. V konaní zostali sporné tvrdenia žalobcu, že na základe objednávky žalovaného zo dňa 18.07.2019 žalobca vykonal pre žalovaného prepravu slamených balíkov na trase Dolná Trnávka - Strelníky v dňoch 22.07. až 25.07. 2019 vozidlami ev. č. R. XXX N., R. XXX Y. V. R. XXX N.. Sporným v konaní zostal aj rozsah vykonaných prepravných služieb, ich včasne vykonanie a výška odplaty za ich vykonanie.

11. Z e-mailovej objednávky osoby S. U. vykonanej v mene žalovaného z adresy U..Z. adresovanej L.. O. B. používajúcemu e-mailovú adresu B.-Z..Z. zo dňa 18. júla 2019 súd zistil, že dňa 18.07.2019 si žalovaný u žalobcu objednal prepravu slamených balíkov na trase Dolná Trnávka - Strelníky v dohodnutej cene 210,- Eur bez DPH/otočka v prípade 3 kamiónov. V prípade, že budú voziť len 2 kamióny, cena mala byť prispôsobená cca 230 Eur bez DPH/otočka. V predmetnom e-maili sa ďalej uvádza: „Dohodli sme sa na splatnosti 60 dní od vystavenia faktúry po ukončení zákazky“.

12. Zo záznamu o prevádzke vozidla spoločnosti HERMES s.r.o., Na Vartičke 10, 965 01 Žiar nad Hronom, ev. č. 20190976 - motorové vozidlo R. XXX N., vyplýva, že bola týmto motorovým vozidlom v dňoch 22.07. až 25.07. vykonaná preprava, kde ako miesto nakládky je určená Dolná Trnávka a ako miesto vykládky sa uvádzajú Strelníky. Na zázname sa nachádza pečiatka obsahujúca údaje žalovaného, ku ktorej je pripojený podpis. Na konštatovanom zázname o prevádzke vozidla je zaznamenaný údaj, že vykonaná preprava týmto motorovým vozidlom bola uskutočnená 11x.

13. V zázname o prevádzke vozidla spoločnosti HERMES s.r.o., Na Vartičke 10, 965 01 Žiar nad Hronom, ev. č. 20190984 - motorové vozidlo R. XXX Y., sú zaznamenané nasledovné údaje: miesto nakládky - D. Trnávka, miesto vykládky Strelníky, dátum 22.7. - 25.07., slama 12 x 36 balíkov, pričom na uvedenom zázname sa nachádza pečiatka žalovaného, ku ktorej je pripojený podpis osoby S. U..

14. Zo záznamu o prevádzke vozidla organizácie HERMES s.r.o., Na Vartičke 10, 965 01 Žiar nad Hronom, ev. č. 20190998 - motorové vozidlo R. XXX N., súd zistil, že ako miesto nakládky sa v ňom uvádza Dolná Trnávka a ako miesto vykládky Strelníky, dátum a čas 22.07. až 25.07., s tým, že na tomto doklade je zaznamenaný údaj „12x = 432 balíkov“ a ďalej „+ 1x = 29 balíkov“, pričom aj na tomto zázname sa nachádza pečiatka žalovaného, ku ktorej je pripojený podpis osoby S. U..

15. V stanovisku k neuhradeným záväzkom pod hlavičkou AGB SERVICE, Na Troskách 26, 974 01 Banská Bystrica, bez uvedenia dátumu, sa uvádza, že žalovaný čaká na prípravu úverovej dokumentácie a na čerpanie úveru, pričom súčasne čaká aj na splatenie faktúr od jeho zákazníkov a preto sa bude snažiť uhradiť záväzky žalobcu v čo najkratšom termíne, avšak najneskôr do 20.11.2019. Za žalovaného je uvedený M.. M. G., konateľ.

16. Daňovým dokladom - faktúrou č. 52192244 zo dňa 31.07.2019 s určeným dátumom splatnosti dňa 01.10.2019 žalobca fakturoval žalovanému za zabezpečenie 13-tich prevozov motorovým vozidlom R. XXX N. sumu 3.276,- Eur s DPH, 12-tich prevozov motorovým vozidlom R. XXX Y. sumu 3.024,- Eur s DPH a 11-tich prevozov motorovým vozidlom R. XXX N. sumu 2.772,- Eur s DPH, spolu 9.072,- Eur s DPH.

17. Z ostatnej e-mailovej komunikácie súd považoval za zistené, že zo strany žalovaného bolo deklarované uhradenie nešpecifikovaného záväzku hneď, ako bude mať žalovaný k dispozícii finančné zdroje. Keďže však táto komunikácia neobsahuje špecifikáciu záväzku, ktorý žalovaný nespochybňuje, súd ju nepovažoval za významnú z hľadiska dokazovania skutočností významných pre toto súdne konanie. Pokiaľ žalobca na pojednávaní predložil dokument s názvom „Dohoda o uznaní záväzku a plnení v splátkach“, kde ako veriteľ vystupuje žalobca a žalovaný ako dlžník, týkajúcu sa uplatneného nároku, táto nebola podpísaná žiadnou zo strán a preto súd z hľadiska preukázania rozhodujúcich skutočností pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu nemohol pripísať žiadnu relevanciu skutočnostiam v nej obsiahnutých.

18. Podľa § 610 Zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte len „Obchodný zákonník“), zmluvou o preprave vecí sa dopravca zaväzuje odosielateľovi, že prepraví vec (zásielku) z určitého miesta (miesto odoslania) do určitého iného miesta (miesto určenia) a odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť mu odplatu (prepravné).

19. Podľa § 625 ods. 1 Obchodného zákonníka, dopravcovi prislúcha dohodnutá odplata, alebo ak nebola dohodnutá, odplata obvyklá v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na obsah záväzku dopravcu.

20. Podľa § 625 ods. 2 Obchodného zákonníka, dopravcovi vzniká nárok na prepravné po vykonaní prepravy do miesta určenia, ak zmluva neurčuje za rozhodnú inú dobu.

21. Z dokazovania vykonaného z dôkazných prostriedkov predložených a označených zo strany žalobcu súd považoval za preukázané, že žalobca na základe objednávky žalovaného zo dňa 18. 07. 2019 vykonal v dňoch 22.07. až 25.07. 2019 pre žalovaného prepravu slamy na trase Dolná Trnávka - Strelníky využitím troch nákladných motorových vozidiel, a to konkrétne motorového vozidla s EČV: R. XXX N., ktoré vykonal celkovo 13 prevozov, motorového vozidla s EČV: R. XXX Y., ktoré vykonal celkovo 12 prevozov a motorového vozidla s EČV: R. XXX N., ktoré vykonal celkovo 11 prevozov, ktoré skutočnosťou preukazujú záznamy o prevádzke týchto motorových vozidiel podpísané za žalovaného a predložená emailová objednávka žalovaného zo dňa 18. 07. 2019. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k právnomu záveru, že medzi stranami sporu došlo pri ich podnikateľskej činnosti k uzatvoreniu zmluvy o preprave konkludentným spôsobom a to na základe objednávky žalovaného zo dňa 18.07.2019 akceptovanej faktickým vykonaním požadovanej prepravy zo strany žalobcu [§43c ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte len „Občiansky zákonník“)].

22. Vo vzťahu k obrane žalovaného, že žalovaný koná konateľom, ktorý nedal žiadnej inej osobe splnomocnenie na vytváranie objednávok, súd konštatuje, že e-mail od osoby S. U. zo dňa 18.07.2019 obsahujúci objednávku prepravy bol odoslaný v mene žalovaného z e-mailovej adresy U..Z.. Z obsahu tohto právneho úkonu potom nesporne vyplýva, že táto osoba konala za žalovaného a nie vo vlastnom mene. Rovnako pokiaľ osoba s menom a priezviskom S. U. podpisovala záznamy o

prevádzke vozidiel, prostredníctvom ktorých bola vykonaná sporná preprava, vždy svoj podpis pripojil k pečiatke obsahujúcej údaje žalovaného. Preto vo vzťahu k všeobecným tvrdeniam žalovaného, že koná výlučne len osobu konateľa, súd uvádza, že tieto nemohli byť pre posúdenie dôvodnosti obrany žalovaného proti uplatnenému nároku žalobcu postačujúce. Nie je z nich totiž zrejme, či sa v danom prípade podľa tvrdení žalovaného jednalo o prekročenie rozsahu, alebo absenciu poverenia, alebo sa jednalo o prekročenie rozsahu, alebo absenciu splnomocnenia (k tomu porovnaj § 20 ods. 2, § 33 zák. č. Občianskeho zákonníka, § 15 Obchodného zákonníka) a ani to, či prípadne žalobca mohol o týchto skutočnostiach vedieť (§15 ods. 2 Obchodného zákonníka). Žalovaný bol pri tom povinný súdu uviesť relevantné skutkové tvrdenia k tejto obrane a zároveň bol povinný tieto svoje tvrdenia hodnoverným spôsobom preukázať. Skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Obvykle platí, že skutočnosti potvrdzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce je povinný tvrdiť (a preukázať) žalovaný. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať aj tzv. negatívnu dôkaznú teóriu založenú na pravidle, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010, sp. zn. 6 Cdo 81/2010). Bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno vo vzťahu k skutočnosti, že žalovaného nemožno považovať za zmluvnú stranu prepravnej zmluvy, keď objednávku nevystavila osoba oprávnená konať za žalovaného, preto spočívalo na žalovanom. V posudzovanom prípade by zo strany žalobcu pre unesenie dôkazného bremena, že osoba zadávajúca za žalovaného objednávku prepravy zo dňa 18.07.2019 bola na takýto úkon oprávnená, bolo potrebné predložiť dôkaz o neexistencii prekročenia rozsahu poverenia, alebo splnomocnenia, čo objektívne ani nie je možné. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaný z tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba v spore priaznivé právne následky, preto práve jeho v spore v tomto smere zaťažovalo bremeno tvrdenia a tomu zodpovedajúce dôkazné bremeno. Je potrebné ďalej doplniť, že teória procesného práva hovorí o bremene tvrdenia a dôkaznom bremene. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou dôkaznou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník sporu nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti relevantné z hľadiska posúdenia dôvodnosti jeho obrany proti uplatnenému nároku, potom si spravidla nemôže splniť ani dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia má potom spravidla za následok, že skutočnosti, ktoré strana sporu netvrdí, spravidla nemôžu byť ani predmetom dokazovania. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaný v posudzovanom prípade súdu nijak nevysvetlil, kto je osoba S. U. a na akom právnom základe a v akom rozsahu koná za žalovaného (či sa jedná o splnomocnenca, alebo zamestnanca žalovaného). Žalovaný potom súdu neuviedol žiadne podstatné skutkové tvrdenia umožňujúce prijať záver, že ho konanie tejto osoby nijak nezaväzuje a nebol potom stranou tvrdeného záväzkového vzťahu - odosielateľom, keď aj na záznamoch o prevádzke dotknutých motorových vozidiel je pečiatka žalovaného a podpis osoby S. U.. Vzhľadom na nedostatok rozhodujúcich skutkových tvrdení preto súd nemohol preveriť ani ich pravdivosť, či prípadnú nepravdivosť na podklade vykonaného dokazovania, pričom súd už len okrajovo dodáva, že žalovaný si v tomto smere nesplnil ani dôkaznú povinnosť. Z uvedených dôvodov súd potom túto obranu žalovaného proti uplatnenému nároku žalobcu pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena posúdil ako nedôvodnú a uzavretie prepravnej zmluvy na základe objednávky zo dňa 18.07.2019 akceptovanej žalobcom posúdil ako právny úkon zaväzujúci žalovaného.

23. Uzavretím prepravnej zmluvy žalobcovi ako dopravcovi vznikol záväzok prepraviť pre žalovaného zásielku s miestom nakládky Dolná Trnávka a miestom vykládky Strelníky, keď zásielkou boli slamené balíky, a žalovanému ako odosielateľovi vznikol záväzok zaplatiť žalobcovi odplatu (prepravné) po vykonaní prepravy do miesta určenia (§ 625 ods. 2 Obchodného zákonníka). Ako bolo uvedené vyššie, žalobca v konaní preukázal splnenie svojej povinnosti zo záväzkového vzťahu so žalovaným, teda preukázal, že požadovanú prepravu pre žalovaného vykonal, čo vyplýva zo záznamov o prevádzke vozidla k motorovému vozidlu s EČV: R. XXX N., R. XXX Y. V. R. XXX N., ktoré vykonanie prepravy bolo potvrdené na týchto záznamoch aj zo strany žalovaného. Žalovanému potom vznikol záväzok zaplatiť žalobcovi odplatu (prepravné). Na základe e-mailu žalovaného zo dňa 18.07.2019 mal súd preukázanú dohodu zmluvných strán o cene prepravy, kde cena prepravy bola dohodnutá v sume 210,- Eur bez DPH za „otočku“ v prípade, ak preprava bude vykonaná využitím 3 kamiónov. Zo záznamu o prevádzke motorového vozidla k motorovému vozidlu EČV: R. XXX N. vyplýva, že žalobca pre žalovaného vykonal v dňoch 22.07. až 25.07. na trase Strelníky - Dolná Trnávka prepravu celkovo 13 x, t. j. suma za vykonanú prepravu predstavuje 13 x 210,- Eur bez DPH, teda sumu 2.730,- Eur bez DPH. Zo záznamu o prevádzke motorového vozidla EČV: R. XXX Y. vyplýva, že na trase Strelníky - Dolná Trnávka vykonal

toto motorové vozidlo prepravu slamených balíkov v dňoch 22.07. až 25.07. celkovo 12 x, t. j. 12 x 210,- Eur predstavuje sumu 2.520,- Eur bez DPH. Zo záznamu o prevádzke motorového vozidla EČV: R. XXX N. na trase Dolná Trnávka - Strelníky v dňoch 22.07. až 25.07. vyplýva, že toto motorové vozidlo celkovo vykonalo na tejto trase prepravu 11 x, t. j. 11 x 210,- Eur bez DPH sa rovná sume 2.310,- Eur bez DPH. Spolu za vykonanie prepravy všetkými 3 motorovými vozidlami cena prepravy v zmysle dohody zmluvných strán predstavuje sumu 7.560,- Eur bez DPH (2.730,- Eur + 2.520,- Eur + 2.310,- Eur), a po pripočítaní DPH (20% zo sumy 7.560,- Eur) sumu 9.072,- Eur. Na túto sumu bola zo strany žalobcu žalovanému vystavená faktúra č. 52192244 zo dňa 31.07.2019 a zaplatenia tejto sumy titulom vzniku nároku na prepravné sa žalobca domáha voči žalovanému v tomto konaní.

24. V zmysle ustanovenie § 625 ods. 2 Obchodného zákonníka dopravcovi vzniká nárok na prepravné po vykonaní prepravy do miesta určenia len vtedy, ak zmluva neurčuje za rozhodnú inú dobu. Na základe obsahu predloženej objednávky žalovaného zo dňa 18.07.2019, v ktorej sa uvádza, že: „Dohodli sme sa na splatnosti 60 dní od vystavenia faktúry po ukončení zákazky“, súd považoval za preukázané tvrdenie žalobcu, že zmluvné strany sa dohodli na splatnosti prepravného 60 dní od vystavenia faktúry po ukončení zákaziek. Pokiaľ potom faktúra bola vystavená dňa 31.07.2019, určenie jej splatnosti ku dňu 01.10.2019 zodpovedá dohode zmluvných strán o splatnosti sumy prepravného 60 dní od vystavenia faktúry.

25. V konaní na základe tvrdení strán nebolo sporné, že žalovaný túto pohľadávku žalobcu v sume 9.072,- Eur v dohodnutej lehote splatnosti neuhradil.

26. Súd potom o tvrdeniach a dôkazoch žalobcu nemal žiadne pochybnosti, keď dôkazy označené a predložené žalobcom dôvodnosť a výšku nároku žalobcu relevantným spôsobom preukazujú. Samotné spochybnenie rozsahu vykonaných prepravných služieb, ich včasné vykonanie, či výšky odplaty za vykonanie prepravy zo strany žalovaného v podanom odpore (pri následnej procesnej aktivite žalobcu v podobe doplnenia rozhodujúcich skutkových tvrdení a dôkazných prostriedkov) bez ďalšieho nemohli spochybníť vyššie prijaté skutkové a právne závery konajúceho súdu o vzniku nároku žalobcu na zaplatenie dohodnutej ceny vykonanej prepravy v sume 9.072,- Eur, keď žalovaný po podaní odporu zostal v konaní pasívny a neuviedol vlastné skutkové tvrdenia o významných skutkových okolnostiach posudzovaného prípadu. Je potrebné zdôrazniť aj to, že žalovaný na preukázanie svojich tvrdení neoznačil ani nepredložil žiadny konkrétny dôkazný prostriedok. Povinnosť označiť alebo predložiť všetky dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada, si žalovaný nesplnil napriek tomu, že bol o tejto povinnosti poučený.

27. Pretože žalovaný neuhradil žalobcovi cenu prepravy v lehote splatnosti, dostal sa do omeškania s plnením tohto svojho peňažného záväzku, preto žalobcovi vzniklo právo na úrok z omeškania (§ 365, § 369 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka). Súd považoval za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zodpovedá zákonnému postupu určenia výšky úroku z omeškania (§ 369 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka), keď právo na úrok z omeškania si žalobca uplatnil odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jeho pohľadávky (k tomu porovnaj odsek 24. tohto rozhodnutia).

28. Vychádzajúc z konštatovaných skutočností súd žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 9.072,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 02.10.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

29. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

30. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd môže určiť lehotu na plnenie žalovanému dlhšiu ako 3 dni, napr. aj uložením povinnosti zaplatiť pohľadávku žalobcu v splátkach (231 CSP, 232 ods. 4 CSP), len v odôvodnených prípadoch. Pokiaľ žalovaný žiadal vo svojom ostatnom podaní (ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní dňa 15. 12. 2021) o povolenie zaplatiť žalovanú sumu v splátkach v prípade uznania tohto nároku zo strany súdu a to z dôvodu jeho nepriaznivej finančnej situácie, súd pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok na postup podľa tohto zákonného

ustanovenia nezistil dôvody na určenie dlhšej lehoty na plnenie a to na podklade skutočnosti, že žalovaný svoju nepriaznivú finančnú situáciu súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný neuviedol ani to, aká výška splátok by zodpovedala jeho aktuálnej finančnej situácii. Súdu tak znemožnil posúdenie, či sú v posudzovanom prípade preukázateľne dané dôvody na určenie dlhšej lehoty na plnenie, a súd nemal ani žiadne podklady pre určenie výšky prípadnej splátky jeho záväzku tak, aby zodpovedala jeho aktuálnym majetkovým možnostiam. Žalovaný potom z pohľadu súdu nepreukázal také okolnosti prípadu, ktoré by vyžadovali rozloženie plnenia dlžnej čiastky do splátok, ktorých výšku a splatnosť by súd súčasne určil, keď len ničím nepreukázané tvrdenie žalovaného o jeho nepriaznivej finančnej situácii nemôže viesť súd k záveru o dôvodnosti oddialenia uspokojenia uplatneného nároku žalobcu jeho postupným splácaním. Súd pri tom zároveň zohľadnil aj skutočnosť, že žalovaný mal od splatnosti svojho záväzku dostatočný časový priestor na jeho uhradenie.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech v konaní priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedené vady, ak tieto vady mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok; sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.